

dette Syn maatte føre Banen længere frem i Ikraa Retning mod Kallundborg, var øjenssynligt; derved kom Tanken frem om Børslevbanen, og derigennem begyndte jeg at faa Haab om, at man endelig en Gang kunde faa en Bane, som man ikke i saa mange Aar havde kunnet faa. Nu blev Spørgsmaalet: Kan man fra et militært Standpunkt bruge Børslevbanen vest om Tissø eller ikke? Kunde man ikke bruge den, havde den ingen Betydning for os; vi have min ærede Kollegas Ord for, at hvis Krigsministeren havde bestemt sagt, at den ikke kunde bruges, var Forslaget ikke blevet forelagt, saa var alt blevet ved det gamle. Dette Ansvar turde jeg ikke paatage mig, idet jeg ansaa Banen for at være god, om den end kunde have sine Fæder i visse Tilfælde; men jeg tror ikke, at det er Tilfældet, hvad det ærede Medlem talte om, at man uden videre fra Søen kan styde den ned. Man kan ganske vist styde langt nu til Dags, og man kan ganske vist ramme paa store Afstande, naar Maalene ere store; men paa en Mil's Afstand eller mere fra Søen at skulle kunne ødelægge et Jærnbane-spor paa 5 Fods Bredde, det vil jeg se, før jeg tror det; i hvert Fald er man jo saa heldigt stillet, at selv om en enkelt Skinne skulde træffes, vil det nu være overordentlig let at saa repareret den, saa det har ingen Ting at betyde. Dertil kommer, at det kan have sine Fordele under visse Forudsætninger, at man kan føres nærmere til Rysten end til Syderup; det, at man herved kommer 2 Mil længere ud, vil, hvis man har knap Tid, have sine Fordele. Derfor har Børslevbanen paa den ene Side en Mangel fremfor Syderupbanen, men en Mangel, som ikke har afgørende Betydning; men paa den anden Side har den en Fordel fremfor den. Det har derfor staaet saaledes for mig, at hvis man skulde fastholde det gamle Standpunkt, vilde man sandsynligvis ingen Bane faa. Hvis der derfor var Udset til at faa en Bane, som i mange Tilfælde vilde være til Gavn, troede jeg, det var rigtigt at slutte mig til Tanken derom. Jeg vil godt indrømme, at strategiske Baner, Baner, som udelukkende anlægges af militære Grunde, saa vi ikke her i Landet, og hvis man fik dem, saa vilde man kunne begynde at tale om Militarisme. Vi maa derfor nøjes med at indvirke paa Baneanlægene, saa at de kunne blive brugelige i militær Henseende, og det have vi heldigvis kunnet gøre.

Hvis Banen her skulde have gaet direkte til Kallundborg, saa maatte jeg fra mit Standpunkt have sagt nej, det kan ikke gaa; hi Kallundborg Station ligger altså nær

ved Søen, vi maa en hel Mil derfra, til Børslev. Jeg siger dette, fordi der et Par Gange under denne Forhandling er nævnt den Mulighed, at man kunde gaa til Kallundborg; men det vilde af militære Hensyn være aldeles umuligt.

Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Punn) omtalte ogsaa i Gaar, at naar man havde en Station i Børslev, og en Tjende kom i Land ved Kallundborg, saa var haat med det samme i Børslev og vilde kunne ødelægge Stationen der; men naar man vil tale saaledes, kunde vi jo gaa videre og sige, at naar Tjenden var i Børslev, kunde han ogsaa snart være i Seebølle o. s. v.; men det gaar dog ikke saa let. Jeg tror, at naar man tager de fornødne Hensyn til Jærnbanens Veligheden og til Dislokationen af sine Tropper, naar man skal arbejde paa den Maade, som her er tænkt, og have en passende Styrke til Bevogtningen af Banerne, vil man ogsaa komme ud over den Vanskelighed. Vi have et andet Sted her paa Sjælland, hvor Færen er meget større, nemlig nede ved Rjøge, hvor Sydbanen gaar umiddelbart ved Stranden; men fordi den gør det, vil man dog ikke sige, at denne Bane slet ingen Betydning har i militær Henseende; vi haabe, hvis det skulde være, at vi skulde koncentrere i Næstvedegnen, at kunne bruge den, skønt det vilde være overordentligt heldigt, om den ikke paa et længere Stykke gik saa nær ved Rysten; at den let kan ødelægges. — Det var kun disse Bemærkninger, jeg vilde gøre.

Stilling: Naar jeg har bedt om Ordet, skal jeg vel vogte mig for at komme ind paa de almindelige Betragtninger, som dette Lovforslag har givet Anledning til. Jeg kan se, at man ved et saadant lille Lovforslag kan komme ind paa alt muligt. Jeg skal dog imidlertid i Anledning af en Bemærkning fra det ærede 5te Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) om Laanet sige, at jeg selvfølgelig langt hellere vil være med til at laane til Jærnbaner, som dog kunne antages med Tiden at blive produktive, end jeg vil være med til at stifte Laan til militære Foranstaltninger, om hvilke man veed, at hver Tid har sin Nødvendighed, og Tiden kan jo i den Henseende stride saa rask frem, at hvad vi ville laane til, ville være Efterkommere ikke saa nogen Gavn eller Fornøjelse af. Underledes forholder det sig med Jærnbaner.

Det, der har givet mig Anledning til at bede om Ordet, er selve de Vædringsforslag, som ere stillede af de ærede 6te og 7de